

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Balthassaris Alvarez, Societatis Iesv Religiosi

Puente, Luis de la

Coloniae Agrippinae, 1616

Cap. XVI. Orationis suæ efficacitate Metinæ, & alibi multa fecit in proximos
admiratione digna

urn:nbn:de:hbz:466:1-42916

S.Tho. 2. 2.
q. 17. 8. 2.
ex S. Diony.
c. 4 de ce-
lesti Hierar.

interdum reuelans illi cordium secreta eorum
quibuscum agebat, ut eos recte dederet: &
cùm reuelationes propheticæ fiant per Angelos,
qui earum personarum custodes erant, res al-
quas ad eas spectantes Patri huic reuelabantur;
quemadmodum in capite sexto est dictum: Inter-
dum etiam futura, & quæ à nostra voluntate de-
pendent, illi reuelabat, ut securos eostredderet,
quorum intererat; ita euenteras. Horum
innum plura exempla in sequentibus cæpitibus
subijcentur.

CAPUT XVI.

ORATIONIS SVÆ EFFICA-
Citate Metinae, & alibi multa fecit in pro-
ximos admiratione digna: tum mani-
festatione multorum cordis secreto-
rum; tum predictione
rerum futura-
rum.

VAMVIS mutatio Patris Bal-
thassaris ex Abula Metinam, &
ad alia Collegia præcipue di-
rigeretur ad spiritualem no-
strorum profectum: eius ta-
men charitas non alligabatur
ad solos domesticos; sed exse-
rebat se etiam ad externos; in quibus notabilem
faciebat fructum, duplicibus suis armis, Oratio-
nis, scilicet, & Sermonum siue Colloquiorum de-
Deo;

Deo, quibus etiam illa adiungebat, quæ Deus illi
in bonum animarum reuelabat. horum omnium
aliqua referemus insigniora, & primùm quidem,
quæ in varia personarum genera effecit, in qui-
bus maximè se prodiderunt præclara eius ta-
lenta.

§. I.

INCIPIENTES autem ab eius Orationis effi-
cacie: erat hæc præcipuum telum, quo
indurata, ac rebellia corda expugnabat, cùm
eius colloquia, & rationes non sufficiebant, obti-
nebat enim tunc à Deo earum efficacitatem: ferè
enim quidquid memorabile erga proximos siue
sæculares, siue Religiosos fecit, suis illud Oratio-
nibus impetravit, nunc quidem solis; nunc adhi-
bita sua industria, ac diligentia, vt in sequentibus
exemplis apparebit.

INGRESSVS fuit Collegium nostrum Meti-
næ secularis quidam, ad spiritualia Societatis
exercitia peragenda, eo animi decreto, vt in ea
remaneret. Sed Dæmon non dormiens, ægrè
hoc ferebat: quare die quarto aggressus est il-
lum adeò graui tentatione redeundi ad sæcu-
lum, vt se illi dedicerit: ideoque Patri tra-
denti ipsi exercitia dixit, se velle discedere. Pa-
ter ille conatus est multis rationibus illi per-
suadere, illam esse tentationem Sathanæ, co-
nantis ipsum in propriam perniciem trahere:
sed nihil hæc profuerunt. Pater ergò ille rem
totam Patri B A L T H A S S A R I, qui
Rector tunc erat, aperuit: is ab homine pe-
tij, vt hoc saltem nomine, quod ipse id roga-
ret,

M ret,

ret, quiesceret illa nocte usque mane : acquieciuit homo ob magnam reverentiam, quam Patri omnes exhibebant ; timens se à Deo puniendum, nisi quod perebatur præstaret. Vir ergo Sanctus ad commune suum refugium, orationem scilicet, cōfugit : & præmissa ingenti corporis sui verberatione, totam noctem consumpsit supplicando Deo Domino nostro, ut tentati, iamque vixi hominis oculos aperiret, & tentationem remoueret. Exaudiuit eum Deus, attendens quanto feruore ac fiducia id peteret, & ob serui sui vigilias subuenit tentato dormienti. Vedit enim in somnijs crudeles duos viros expectantes illum ad Collegij nostri fores: ut pugionibus ipsum cōfoderet, truci vultu minitantes, se id facturos, si exiret : & mortuum illum ibi relicturos. Exitus ostendit somnium fuisse à Deo, & sancto Angelo eius custode: adeo enim trepidus adeoque mutatus fuit, cùm excitaretur ; ut anxiè expectaret tempus matutinum, vt ad sanctum Patrem B A L T H A S S A R E M accedens, ad eius pedes se prostraret: quod re ipsa fecit, instantissimè petens, admitti in Societatem : quod, exercitijs absolutis, cum magna animæ eius utilitate fuit factum, & magno cum fructu perseverauit, benè faciens alijs multis in suis occupationibus. & ipsomet retulit, quæ iam diximus: rem totam efficacitati tribuens orationis viri huius sancti.

Nec minus stupendum, quod in eodem Collegio accidit cuidam Tyroni : qui tentationi deferendi Societatem, & ad Carthusianos transiundi acquieuit, offerente illi Dæmone commodam

dam ad id occasionem, ea scilicet mente, ut vtriusque ficeret iacturam. Nam, quadam nocte in aetate, cum portæ domus clauderentur, mansit ipse in horto; & per murum ascendens exiuit. Qui constituto tempore cubicula visitabat, aduertit, Tyronem illum abesse: & suspicatus, quod esse poterat, accessit Patrem BALTHASSAKEM, qui tanquam Pastor bonus promore suo vigilabat supra gregem suum. Audiens igitur, quæ Visitator ille dicebat: ipse statim ad Sacellum beatissimæ Virginis illius Collegij se contulit, & præmissa de more disciplina, pernoctauit in oratione, supplex orans Dominum nostrum, & sacratissimam eius matrem, ut errantis ouiculæ misererentur: ne in lupi infernalis dentes eam deuorare, & secum ad inferna trahere satagentis, incideret. Fuit hæc oratio adeò efficax, ut non solùm audiretur, sed etiam ipsi reuelaretur, Tyronem ab illo periculo, quod erat aliàs horrendum, liberum redditum. Pauperculus enim Nouitius valde anxius properabat, existimans aliquem ipsum insequi, & ad singulos passus se deprehendi. cum igitur ad medium itineris peruenisset, coepit illum vehemens quædam apprehensio turbare, quæ valde illum perplexum reddidit, & nescientem quid se verteret: occurrebat enim illi, quod in Monasterio Carthusianorum nomine Anago, quid ille pergebat, non essent fidem adhibituri eius verbis: si enim interrogarent, unde veniret, facile cognoscerent, ipsum fugere ex Societates atque hoc ipso nomine, se

M a

non

non esse recipiendum. Redire autem retrò vi-
debatur illi valde difficile; in sèculo verò re-
manere, valde ignominiosum. Pergebat ni-
hilominus in suo itinere, donec peruenit ad
pontem cuiusdam fluminis: & tunc adfuit la-
pus infernalis, inhians ut pauperculam animam
deuoraret, proponens eius imaginationi, ad
exuendam talem pérplexitatem, optimum esse
remedium, ex ponte se in flumen præcipitare,
& submergi: ut breui hoc compendio semel
se ab omnibus expediret: premente autem
eum grauiter desperandi tentatione: placuit
D a o Domino nostrō propter Orationem san-
cti eius Pastoris, ut in medijs illis tehebis ri-
mula quædam lucis illi splenderet, persuaden-
tis ut mox ad Societatis Collégium rediret, id-
que fore facillimum, quasi cùm esset nox, non
aduertissent ipsius absentiam; posse autem ip-
sum eadem via, quā exiueraut, redire; & in hor-
to remanere, donec reliquæ Collègij porta a-
perirentur; illis autem apertis, posse statim in-
tro se conferre, nullo vidente, aut aduertente. Vi-
sum hoc illi est adeò facile, cùm prius difficili-
mum videretur, ut statuerit redire: & ita omni-
nō euenit, ut cogitauerat; aut potius, quemad-
modum bonus Angelus ipsi inspirauerat: mane
igitur, cùm ille idem, qui eum abesse adverte-
rat, domi illum videret, accessit statim ad san-
ctum Patrem, vt idei indicaret: qui respondit, se
iam id scire, gratias D a o propterea agens.
Post dies aliquot vocans ad se Nouitium, ille
retulit, quæcumque sibi euenissent; & impos-
terum perseuerauit, manst̄que adeò quietus,
atque

atque si nihil tale sibi euenisset. Ex quo apparet, quanto amore Deus seruum suum hunc prosequetur: cum non solùm ab eo peti ita concederet, sed etiam statim reuelaret, exauditam esse eius orationem, ut eò citius à dolore & solitudine liberaretur.

S E D adhuc fuit admirabilius quod euenit Patri Francisco Abulensi magno Societatis nostræ Religioso, (qui profectus cum Clasie Diui Martini Padillij in Hyberniam, dum rediret Cluniæ (vulgò Corunia) obiit) hic, inquam, cum Salmanticæ studeret, essetque iuuenis elegans valde ac strenuus, tempore Quadragesimæ recepit se in Collegium nostrum (quemadmodum multi alij eo tempore ibidem facere consueuerunt) ad Confessionem exactius peragendam, & aliquod Orationis Exercitium habendum: nihil tunc cogitans de suscipiendo Satu Religioso. Sed paucos post dies, ex quo se colligere coepерat, magnum ei lumen dedit D E V S, quo eius intellectus omnino conuincebatur, expedire sibi, mundo renunciare, & Societatem amplecti, ob multas & graues rationes, quæ illi occurcebant: sed quamvis tantam rationum vim experiretur, voluntas tamen adeò repugnabat, ut magnas quasi mortis angustias sentiret: ita ut necessarium illi esset, cubiculo exire, ut paululum respiraret, videbatur enim sibi, quasi suffocari. Ad hominem ita afflictum, accessit Pater B A L T H A S S A R, eumque est consolatus dicens, se rem DEO commendaturum? & effecturum, ut alij Domestici idem ficerent. Fuit eius oratio

M 3

adeò

aded efficax, vt intra breue temporis spatum dederit illi D^A v s animum, vt omnes occurrentes difficultates superaret: ideoque decreuit cum ingenti furore, & lachrymis ingredi Societatem, & perpetuo in ea manere, etiam si maiores essent difficultates deuorandas. Scatim igitur atque se ad pedes C H R I S T I Domini proiecit, & sacrificium hoc sui obtulit, tantam cordis sui mutationem sensit, ut facile appareret, illam fuisse dexteræ Excel. si nullam enim anxietatem, aut angustias; sed maximam sentiebat consolationem, & extraordinarium desiderium, vt in Societatem recipetur. Rediit Pater B A L T H A S S A R I ad illum visitandum, & cum ipse, quod acciderat, retulisset: facie quadam valde serena dixit ei Pater: gratias maximas Deo Domino nostro agas pro accepto tanto beneficio: iam mihi constabat hoc ita futurum; quemadmodum cum a Elias dixit ad primum suum, vt ascenderet & prospiceret contra mare, an aliqua nubes ascenderet, iussitq; illum reuerti septem vicibus. in septima autem vice dixit puer: ecce nubecula parva quasi vestigium hominis ascendit de mari. & tunc Elias ait: ascende, & dic Achab: iunge currum tuum, & descende, ne occupet te pluia. Et ita factum est. nam cum ille se verteret hac atque illuc, ecce cœli contenebrati sunt, & facta est pluia grandis. Ita & ego hoc futurum esse præuidi: quod tibi soli dictum existimat, ut secretum serues. Ex quibus verbis licebat concilere: ipsum sua oratione id à D^B o impetrasse,

29. Reg. 18.

41.

ubique in ea ita fuisse reuelatum. Et idem Pater Franciscus Abulensis hoc, suo scripto confirmauit: & cuidam alteri Patri sibi familiari adiecit, quod postquam ipse in Societatem admitti petiuisset, & Pater BALTHASAR respondisset, se velle ipsum recipere: Daemon tentationem repetiisset tam vehementer, ut ipsum poeniteret, petuisse admetti. quare volens exercitia inchoata absque nota deserere, à Patre BALTHASSARE petuisse facultatem exeundi, ut quibusdam suis cognatis valediceret, & negotium quoddam cum eis expediret. Patrem verò ipsi respondeisse: discede in nomine Domini: & quemadmodum tu vis tempus accipere, vt cogites, quid sis facturus; & nos illud accipiemus, vt cogitemus, quid nobis expediatur. ex quo responso se intellexisse Patrem BALTHASSAREM ipsius cogitationes agnouisse: quare decreuit ipse ibi manere, donec re ipsa fuit in Societatem admissus.

§. II.

ET HOC alterum fuit, in quo admirandos fecit in animabus fructus, quia scilicet occulta, quæ in cordibus hominum gerebantur, antequam illi ea panderent, ipse cognoscebat, eò quod illa Deus ipsi reuelasset, in eos fines, quos ipse Deus intendebat: cuius rei aliqua valde notabilia exempla subiiciemus. Primum fuit Dñi Francisci Reynosi, qui postea fuit Episcopus Corrubensis: Is enim ex Vrbe rediens cum magnis Ecclesiasticis redditibus, voluit se per dies aliquot iadomum,

M. 4.

domum.

domum, quam nos tunc Senticæ habebamus, recipere, ad spiritualia Societatis Exercitia facienda; ut melius de suis rebus constitueret, ac de persona sui ipsius reformatione ageret. Potentia autem in hunc finem Patrem aliquem, datus illi est Pater Balthasar, tanquam huius negotij peritus & industrios. Qui cum die quodam post prandium soli essent, coepit Pater, atque si legeret eius cor, dicere ei omnes eius cogitationes, & conilia, quæ ex Urbe adferebat, & quidquid intus in pso gerebatur. Tantum res haec stuporem attulit bono illi virō, (ut ipsem postea rerulit) vi multis profusis lachrymis totum se Patris manus traderet, ac de tota vita eius ita constitueret, sicut iudicaret ad maius Dei obsequium futurum. Profecit tantum in Exercitijs circa Orationem, & vitæ totius expensarum, pompæq; huius mundi reformationem: ut omnibus, qui ipsum nouerant, non paruam attulerit ædificationem, etiam cum magna utilitate, & solatio multorum pauperum, quibus liberaliter suis Eleemosynis subueniebat. A quo tempore proficisci ebatur interdum Pallaciā, vbi ipse alias habitabat, Villa-Garcia, vbi Pater Balthasar manebat, ad eadem exercitia renouanda: ex quo insignem animæ fructum percipiebat, admirans ingentia dona, quæ Deus illi Patri contulisset.

INTER alias Personas, quarum Confessiones excipiebat, fuit etiam Diua Helena Quirogia, Cardinalis D. Gaspari Quirogij Toletani Archiepiscopi ex fratre Neptis, quæ postea facta est Monialis Carmelitana Discalceata; & vivit, mortuaque est sanctissimè. Hæc Domina

duo va
chassar
ba plus
lud acc
lacrym
cata m
sem; io
ipsum
spondi
xerim
rat, qu
rid, q
tissim
dump
bur, a
nebat
eum a
eflet i
tur, re
fuit:
erit m
na fer
aridit
tur, p
fert a
consid
Si
insig
care.
cit e
fion
lish
la ac

duo valde notabilia retulit, quæ cum Patre Bal-
thaffare agens sentiebat. Alterum: quod eius ver-
ba plus quam aliorum cordi suo infigerentur, il-
lud accenderent, & emollient, cum magna vi
lacrymarum. Et semel (inquit) fecit me flere pec-
cata mea centies plus, quam in vita mea defleui-
sem; id quod per dies aliquot durauit: donec ad
ipsum Patrem rediens, rem totam narrauit: qui re-
spondit: Deo sit laus, quod aquam ex lapide edu-
xerimus; & statim est me consolatus. Alterum e-
rat, quod ipsa disceret experientia, se ab eo doce-
ri id, quo anima sua maximè indigeret, quasi aper-
tissimè Pater videret eius necessitates: imò inter-
dum priusquam ipsa necessitatem, qua premeba-
tur, aperiret; conueniens ipse remedium propo-
nebat. Et nominatim cum ipsa valde afflita ad
eum accederet, statim atque Confessionale ipsum
esset ingressa, priusquam ullum verbum loquere-
tur, rem totam agnouit: primumque eius verbum
fuit: Eia Domina, bonum habemus annū, magna
erit missis: calamitates cum patiētia, grandia bo-
na ferunt. Et alia vice, cum ipsa de sua in oratione
ariditate lamentaretur: priusquam illa loquere-
tur, præuenit Pater dicens: si siccitas bonum ad-
fert annum; bonum hunc habemus; quibus verbis
consolationem illa, & animum accepit.

SIMILIBUS quid evenit alteri Dei ancillæ, cui ob-
insignem virtutem licebat quotidie communi-
care. hanc, cum die quodam confiteri vellet, fe-
cit exspectare per duas horas; & cum ad Confes-
sionale descendisset, ei dixit, quidquid duabus il-
lis horis in eius anima esset actum; quo auditio, il-
la admirata est, & respirauit, benè iudicans col-

M 5 loca-

locatum laborem in exspectando : huiusmodi enim reuelationes Deus facit suis ministris, non solum ad eorum opinionem apud alios fo- uendam: sed etiam ad animandos & consolando ipsos penitentes, & reliquos, qui cum ipso agunt, ut ipsorum ministerijs magis illi proficiant.

D. Anna Henriquez soror Marchionis Alc- nicij Sancto huic Patri valde pie addicta scripta in quadam charta, quam postea nobis tradidit, multa, quae sibi cum eo accidissent: inter alia autem hoc refert: (quod ab eodem Patre intellexit) quod, cum Pater Metinæ maneret, ipsa verò in alio quodam loco, viderit in Spiritu de- solationem & afflictionem, qua ipsa premebitur; & valde instanter orauerit Dominum, ut dignaretur rem ita disponere, ut possent semiu- tuò videre, ad eam consolandam, pro ut opus ha- bebat. Id quod Deus illi concessit, Nam orta est quedam occasio, qua illa cum viro suo debere quoddam iter facere: & quamvis transire per Me- tinam esset circumire, & ipsa omnino tergiver- saretur euitanè circuitus causa: omnes tamen difficultates oratio Patris superauit. Qui eius Confessionem exceptit, & ita cum illa est locutus, ut extraordinarium quiddam in ea efficeret; adeo- que repleret consolatione, ut ei diceret, ne quo- so verbum ullum amplius mihi dicas Pater: quia non possum amplius ferre. Eadem etiam affirma- uit: multa sibi in varijs occasionibus à Patredi- cta, quae essent ipsi etiuntura: & omnia, pro ut à Patre fuerant prædicta, sibi euenisce.

§. III.

S. III.

Hoc genus reuelationum de rebus futuri fuit alterum, quod omnes admirabantur, & quo magnum faciebat fructum: cuius etiam sunt multa & præclara exempla, quæ in varijs partibus euenerunt. Primum fuit Abulæ, cum quadam sua pœnitente, quæ valde anxia ob sui viri absentiam, (qui etiam erat eidem Patri valde piè addictus) de quo diu nihil scire potuisset, accessit, ut Sancto suo Confessario calamitem suam aperiens, consolationem ab eo accipiet. Ipse audiens eam, & flentem videns, incepit & ipse tenerè cum illa flere: donec attendens, quid faceret, dixit: quam ego consolationem adfero flens eum flentes sed cessamus à fletu, bene enim res habebit: nam vir tuus absque dubio hac septimana reuertetur. Et ita est factum: vxorque viro retulit, P. Balthassarem id futurum prædictum: quo illa valde fuit excitata ad magis seruendum Deo, gratias ei agens, quod tales Confessarium esset fortita. Simile quid euenit eidem viro qui Patri cuidam Societatis (cui post P. Balthassaris ex Abula discessum confitebatur) dixit: o quam Sanctus vir, Pater ille erat! & quam eius verba cor inflammabant. Semel (inquit) valde desolatus ad eum accessit, eò quod meo iudicio Socrus mea iam obiijset, & quarebam, qui illam sepeliret: ego vero ingenti dolore afficiebar, quod illa res quasdam magni momenti ante mortem non declarasset. Pater afflictum consolans dixit: illam necdum obiisse; & supereesse adhuc

ad hoc tempus, ut res illas declararet, & ita fuit
nam verbis illis ego animatus, redij domum, &
ad hoc viuentem inueni: declarauit illa quod ego
optabam, & statim quasi vna auicula obiit. Hec
retulerunt duo hic afflitti coniuges, ad quorum
consolationem reuelauit Deus sancto eorum
Confessario, quod in eorum tribulatione esset illi
lis subsidium & leuamen.

QVID D A M aliud non minus stupendum re-
tulit de se ipso, quidam Societatis Pater, fide om-
nino dignus, qui dum valde affligeretur, quod se
videret iam proiecta ætatis, sine illis tamen do-
tibus ad proximos iuxta nostrum Institutum in-
uandos, sæpius hanc difficultatem & tentationem
cum P. Balthassare communicauit: qua nihil omni-
nus durante, & ipso non audente ulterius de ea
cum Patre loqui: occurrens tamen eidem quadam
die in ipso Collegio, animo valde deiecto dixit
ei: Pater, molestia hæc ac difficultas adhuc me ve-
xat, cui P. Balthassar: existimas ne esse in Societe-
te media ad salutem consequendam? quo respon-
dente; esse: replicauit vir Sanctus: non solum tu
saluaberis: sed multos etiam alios iuuferis, vt sal-
uentur, & viues in Societate contentus. quo au-
ditio prorsus euauit illa tentatio, & verum fuit,
quod seruus hic Dei in eius nomine illi dixit.
Nam idem Pater fuit postea insignis operarius in
Collegio nostro Salmaticensi: in quo, Rector
eodem Patre Balthassare, acciderunt si-
miles alij casus, quos suis locis
reddemus.

* *

CAP.